

FINQUES HOSTALRIC

Si en Josep Mollera es decidís a explicar-nos detalls de la vida d'Hostalric, ens podria fer un petit anecdotari dels dos mil vuit-cents habitants de la població, no en va aquest professional i la seva família són personatges entranyables i ben coneguts a aquesta vila, ja que durant un temps van ser els propietaris d'un comerç centenari que, malauradament, van haver de tancar. Avui, en qualsevol cas, el nostre protagonista és, a més de fill del poble, cap de vendes de Finques Hostalric, i el seu administrador des de fa catorze anys.

Abans de continuar, però, cal assenyalar que en Josep fa ja dues dècades que es dedica al sector: **"El meu mestre va ser el senyor Gargues, un constructor de Barcelona que em va anar engrescant a la feina fins que de simple aficionat em vaig convertir en professional. Encara recordo quan anava en moto o bicicleta a ensenyar finques, o quan es feien tractes al mercat de Tordera i s'empaitava els pagesos de la comarca per aconseguir terrenys."**

És clar, d'altra banda, que al llarg d'aquests vint anys el món immobiliari ha canviat a marxes forçades, i tanmateix la passió per la professió que fa que el nostre interlocutor es llevi i aixequi la persiana del negoci cada matí s'ha mantingut com el primer dia: **"Si treballes per amor a la feina hi guanyaràs poc, però la satisfacció serà molt gran; encara recordo un dia d'inspiració en què vaig tenir la pensada de convertir uns horts abandonats en més de tres-cents habitatges. Són tantes les operacions amb les quals hem anat creant entorn, a Hostalric, Blanes, Girona..."**

Val a dir ara que Finques Hostalric, sorgida de la iniciativa de tres socis, és a la frontera que separa les províncies de Barcelona i Girona, en un paratge privilegiat pel cabdal del riu Tordera i unes comunicacions immillorables, i si no obstant això aquell que hi arriba no hi troba allò que buscava, no ha de patir; en Josep el dirigirà ràpidament cap allà on calgui, no endebades el radi d'acció de l'empresa inclou tota mena de llars, i fins i tot naus industrials, a qualsevol comarca gironina: **"Una estreta i cordial col·laboració amb altres professionals i les tecnologies més modernes fan que des d'Hostalric coneguem el producte d'arreu."**

És clar que Finques Hostalric no vol deixar passar el tren de la modernitat: **"Ja tenim en ment un canvi d'imatge de l'oficina i un nou projecte que aportarà més qualitat i comoditat en la presentació del producte al client."** Aquest, d'altra banda, és segons en Josep el màxim atractiu de la seva feina: **"Al poble es respira humanitat, som a les antípodes de la venda agressiva de la ciutat, i aquell que ve a l'oficina ho fa com si fos a casa seva; sovint em converteixo en assessor i confessor més que no faig de gestor immobiliari. Així, no us podeu imaginar la felicitat que sento quan baixo a la capital i enmig de la plaça Catalunya em crida un senyor a qui vaig vendre un pis fa deu anys; veure'l tan agraït val molt més que qualsevol comissió, i és també per això que no ens costa gens fer content el comprador i venem les llars amb nevera i televisor, obsequi de la casa."**

Tan bon record dels seus vint anys d'experiència, però, fa patir en

Josep, ja que a part que el món immobiliari sigui encara ple de mancances i aspectes per millorar, allò que li fa més mal efecte és veure que no sempre es respecta la consideració cap al client: **"A Finques Hostalric intentem vendre realitat, així que al client li expliquem clarament allò que comprarà abans no es trobi amb la barca enmig del mar. No explicar els defectes d'un edifici -que no vol dir enganyar- ens fa mal a tots, al comprador i als professionals que ho volem fer bé."**

Avui dia, en qualsevol cas, ja no n'hi ha prou, amb fer-ho bé: **"No és el meu sistema negar a la gent que es guanyi la vida, però cal més intervenció, en un sector tan saturat, i és que tot i l'esforç del Col·legi d'Agents de la Propietat, encara som on estàvem, i no m'explico la passivitat de l'administració."** Al Josep, no obstant això, no li agrada queixar-se, així el seu lema: no et fixis en el contrari, perquè aquesta estona que perds embadocat és temps que ja no tornarà. Els qui formen Finques Hostalric ho saben prou, això; la Carmen, la seva filla, n'ha heretat l'esperit emprenedor, i en Josep Maria Calders, el soci jove i innovador, economista i assessor d'empreses, es complementa amb el nostre entrevistat perfectament.

D'ells podem dir també que dominen el panorama immobiliari de la zona: **"De moment la febre urbanitzadora dels alentorns del poble resta un xic aturada; Sant Feliu de Buixalleu, Fogars de Tordera i Maçanes han parat de créixer, però s'hi han integrat com a casc urbà, gaudint de tota mena de serveis. Quant a l'habitatge, tenim la sort de poder afirmar que la llar de segona mà només ha sofert un augment de preu del tres per cent i continua al mateix preu que fa vuit anys, i que l'obra nova, tot i ser més cara, és un luxe, per al qui ve de la ciutat. Sense anar més lluny, un matrimoni barceloní que viu al poble des de fa un any em comentava l'altre dia que tornen a dormir tranquils..., i tenen un negoci per obrir cada dia a la capital!"**

En definitiva, que cada dia són més els ciutadans que descobreixen que els quaranta-cinc minuts que separen Hostalric de Barcelona bé paguen la pena, o els qui, enamorats de la natura, descobreixen els plaers de viure en una masia rústica: **"Entenc perfectament que el qui s'ho pugui permetre busqui la llar rústica com un retorn a la natura, i per al qui no arribi al preu d'una masia no costa gens de trobar un piset amb petits detalls com un balcó -un element en franca recessió- o una llar de foc a la cuina, que en un habitatge de poble són molt d'agrair."**

La vida que ens descriu el nostre protagonista, finalment, és avui ben a prop del nostre abast, però per demà, encara que sense voler ser pessimistes, s'anuncien altres vents: **"M'agradaria que aquest mercat seguís una línia més continuada i conservadora, perquè no és pas lògic que a Girona l'habitatge i el sòl hagin augmentat un vint-i-vuit per cent de preu. Crec que el sector va massa llançat, i això pot provocar una patacada pitjor que l'anterior."** De moment, tanmateix, en Josep té prevista una petita aventura en la construcció, això sí, a poc a poc i amb bona lletra, que és quan surten millor les coses.

Josep Mollera i Joan Rabassa - Hostalric (la Selva)